

det högsta, ända til des deras Orden blef uphåfwen. Deras Collegium, en af de störste Byggnader i werlden, war upfylldt med så många Mäniskor, at man med dem kunnat befolka en hel Stad. Hela Skarar af Fattige fingo där dagligen sit Uppehälle, som de afhämtade wid Palatsets Portar. Men deras politiska Almosor sträckte sig ännu vidare. Til fattige Hushåll, som woro bättre än Pöbeln, och hwilkas understöd tycktes wara tjenligt för Jesuiterne til deras ändamåls befrämjande, bars dagligen i Korgar deras Uppehälle, bestående i tillagad mat. Dessa Fattige woro fördelte i 2 Claßer, af hwilka den ena fick 3 Rätter, och den andra 4, samt en Desert. Den förra bestod, när Orden uphåfdes, af 400 Korgar och den senare af 30 Korgar. Man gjorde härwid förnämligast afseende på Läkare, Lagfarne och igemen sådane Personer, hwilkas Stånd förutsatte Bekantskapen med mycket Folk. Härigenom blef deras anseende så befastadt i Rom, at man wid Ordens uphåfwande befarade et allmänt uplopp. Tropparne woro alle i gewär, samtliga Sbirrerne fringspridde i alla Qwarteren. Dessa försigtighetsmått förekommo alla Dordentligheter, och höllo Jesuiternes otaliga Anhängare i tygeln.

Det war i synnerhet smärtande för denna Orden, at den uphåfdes af en Påfwe, som wäl icke hade densamma at tacka för den tredubla Kronan, men wäl för Cardinals-Hatten. Ifrån mer än hundra år tillbaka hade ingen Italienare fåt Purpurn, utan genom deras bifall. Ty fastän Jesuiterne följde den besynnerliga Statsmaximen, at icke